

Yağsan Ömrüme Aşk Gibi

– S. Yetgin · 13 Mayıs 2015

Umudun dar sapaklarından düze iniyor âşıklar
Ereğini yitirmiş bir eşkıya kahkahası dağlarımda
Her düş kendi masalına tutunarak mayalanır aşka
Anlamsız bir denklemin namlusu parlarken güneşte.

Susup bir gün savağının koyu gölgesine uzanarak
Kanamalı bir düşün içinde tutunmak senli günlere
İslanmış bir mevsim artığına sevda çulunu sererek
Dudaklarındaki maviş denizlerde boğulmak seninle.

Usulca içime sızan karanlık gibi saçlarına dokunmak
Sırrımı güneşten önce gül dallarına asarak kurutmak
Sen uyanmadan heybemdeki sabrı nehirlerle salmak
Kirpiğindeki o öldüren gizemle yüreğini kucaklamak.

Yağmurlar yağıyor parmaklarımdaki kör hücrelere
Usul usul bir sevdanın irini akıyor talan şehirlerime
Yağsan ömrüme aşk gibi, karışsan mevsimlerime
Yaşasam seni, şu kahırlı ömrün kıraç mezralarında.

Düğümlendikçe boğazıma, sana yutkunmak sabırla
Yoksul düşlerimin yol ayrımlarında pusulam olsan
Uzak bir yolculuğa sarsam seni, yokluğuna sarılısam
Her gece sayıklamalı bir düş gibi içinde soyunsam.

Bu kış da üşümesin kanatların, konuver pencereme
Aşkın duvarındaki nem gibi çevir yüreğini gözlerime
Muştulu yalnızlıkla doğsun seherler, anı ol çerçevemde
Damarlarımdaki aşk gibi dolaşmalıyım kadın cennetinde.

Selahattin Yetgin